

Nationen Sverige är i en brytningstid

Utvecklingen i Sverige de senaste åtta, tio åren har allt tydligare visat att den går i en negativ riktning. Allt oftare hör vi politiker, affärsmän och samhällsdebattörer beskriva Sverige som ett land som slits isär på olika sätt. Man talar om en ökande klyfta mellan stad och land, massinvandringen som blivit ett allt större hot mot vår välfärd med parallelsamhällen som följd, ett eskalerande dödligt våld, en korruptionskultur som breder ut sig osv.

I dagsläget är Sverige världens näst mest sekulariserade land (efter Japan) och världens mest individualistiska land. I dessa avseenden har "Landet lagom" blivit extremt. Ett ord som sammanfattar denna utveckling är **oberoende**. Vi har blivit autonoma, vilket betyder att var och en är sin egen lag i sin privata värld. I vår jakt på frihet har vi gjort oss själva oberoende av Gud (sekularism) och oberoende av varandra (individualism). En sådan kultur frontalkrockar med Bibelns korsmärkta budskap, som kan sammanfattas med, "Älska Gud och älska människor."

Ett exempel på den sekulär-individualistiska kulturen är den sk normkritiken som blir allt mer accepterad hos makthavare på olika nivåer. Här får alla former av sexuell läggning och sexuell utlevelse sin legitima plats allt efter individens önskan. Denna trend bryter sig även mark i kristna sammanhang då allt fler församlingar är positiva till homosexuella vigslar och "äktenskap". Ett exempel är Frikyrkliga regnbågsnätverket väst som är verksamt inom Equmeniakyrkans församlingar i Göteborg. I ett brev inbjuder man pastorer och diakoner i samfundets församlingar på Västkusten att delta i EuroPridefestivalen som äger rum i Göteborg den 14-19 augusti. Under lördagen den 18:e är det EuroPride Parade, och i inbjudan står det: "Det är här vi som ordinerade pastorer och diakoner kommer in i bilden. Vi tänker att vi som pastorer och diakoner vill motverka fördomar och diskriminering på grund av sexuell läggning, könsidentitet och/eller -uttryck. Vi vill se varandra i ögonhöjd och se varandra som en del av Guds skapelse, helt oavsett vilka vi är och vad vi bär på, att göra teori till praktik och visa på Jesu kärleksbud till våra medmänniskor."

Hur ser andra på Sverige

I en ledartidning i Sv D (25-06) intervjuar Susanna Popova den danske journalisten Mikael Jalving, som under rubriken "Fler förstår att något är ruttet i staten Sverige" ger många intressanta svar på den aktuella situationen i Sverige. På frågan, Är Sverige ett klassamhälle? svarar han: – *Ja, såväl kulturellt som politiskt. Den politiska klassen eller eliten är välkänd, men består i grunden av ganska få personer med privilegierad tillgång till medier, organisationer, institutioner, näringsliv och etablerade partier. Den historien handlar om maktutövning och särskilt om vad som händer när politik förvandlas till yrke. En av de bästa beskrivningarna av det hittar man i Anders Isakssons bok "Den politiska adeln".*

"Ser du en ökande klyfta mellan stad och land?" – *Absolut, den är mycket tydlig. Du har de tre stora, växande och upplysta städerna, du har de många mindre och så har du det långsträckta och nästan avfolkade landskapet, landet utanför, där den svenska staten abdikerar.*

"Varför har immigrationen blivit en så stor konfliktfråga i Sverige?" – *Därför att den politiska adeln inte har velat tala om det på tre decennier. Den har marginaliserat kritiken med hjälp av vad den tyske författaren Alexander Grau kallar "hypermoral" och ett våldsamt behov av harmsenhet. Det är därför de missnöjda och missanpassade blev reducerade till rasister och främlingsfientliga. Vad vi upplever nu är en sorts bumerang-effekt, där eliterna satts under press att steg för steg inse att de haft förstånd som barn.*

"Sverige är ett av världens mest sekulariserade länder och har uppenbara problem att hantera att människor lever med en stark religiös identitet. Hur ser du att det moderna Sverige kommer att hantera detta?" – *Ärligt talat vet jag inte. Sverige är med journalisten Lars Åbergs träffande boktitel "Landet där vad som helst kan hända". Det är mycket konstigt. I årtionde efter årtionde var Sverige det mest socialdemokratiska och etniskt homogena samhället i hela världen, känt för reformpolitik och samhällsplanering. Det var hugget i granit – trodde vi. Plötsligt började det falla isär. Det gör det svårt att förutse framtiden bland annat för att kristendomen blev ersatt av en politisk religiositet med definierande ideal om mångkultur. Men religionen har inte försvunnit. Den*

är bara flyttad åt sidan, samtidigt som islam både som religion och normsystem gör sig mer och mer gällande.

”Vad ser du som Sveriges största utmaning de närmaste åren?” – Att ge ett bara någorlunda igenkännligt Sverige vidare till nästa generation, men jag är rädd att det inte är möjligt.

”Vad kan Sverige lära av Danmark?” – Att det kanske inte är för sent.

Nytt hopp för Sverige

Utan tvekan befinner vi oss i en mycket allvarlig och besvärlig situation. Ur ett bibliskt, kristet perspektiv rör sig vår kultur i fel riktning och är i akut behov av reformation. Någoting radikalt måste ske för att vi ska kunna vända den negativa utvecklingen och få tillbaka den glädje, harmoni och framtidstro som tidigare generationer har upplevt i vårt land. Jag är övertygad om att det som behöver ske är inget mindre än en andlig reformation som måste börja med Guds folk i landet. Och jag tror att det finns en sådan förutsättning just nu, bland annat genom ett dokument kallat *Hopp för Sverige* som har kommit ut i dagarna.

En arbetsgrupp bestående av ett tjugotal kristna ledare i Sverige, där jag varit en av deltagarna, har under en treårsperiod format ett bibliskt trosdokument som fått namnet *Hopp för Sverige* ett reformatoriskt manifest. Visionen som ligger till grund för manifestet formuleras i kapitel 1 där vi skriver: *Ansgar tog den kristna tron till Sverige och alltsedan dess, i snart 1200 år, har Sverige varit ett land som tydligt präglats av den kristna tron. Kristendomen, med dess människosyn och etik, har starkt bidragit till att forma synen på familj, demokrati, utbildning, näringsliv, rättsväsende, sjukvård, socialt ansvar och mycket annat. Det är ett ovärderligt faktum att hela det västerländska samhället är byggt på kristen grund. I oktober 2017 högtidlighölls 500-årsminnet av reformationen. Ordet **reformation** innebär att återställa något till sin ursprunglighet. Det är därför vi kallar detta för ett reformatoriskt manifest. Vi menar att Sverige är i behov av en **andlig** reformation, som bryter med sekularisering och för både enskilda och landet som helhet tillbaka till Gud. Men vi ser också ett behov av en **social** reformation, som bryter med individualism och leder oss in i goda relationer med varandra. Manifestets syfte är både andligt och socialt.*

Vi tror att Gud har en avsikt, en plan och en ursprungstanke med vårt land, som kan bidra till välsignelse och välgång. Vår tro är att Guds goda plan för Sverige är att upprätta, återställa och reformera relationer – andligt och socialt – så att sekularisering och individualisering bryts. Vår övertygelse är att Guds goda plan är Sveriges enda hopp.

Manifestet är fött ur en längtan att bryta den negativa utvecklingen och få se ett förvandlat land. Ett land som upprättas i enlighet med Guds syften och på nytt värderar skatterna i Guds ord. Vår längtan och intention är att upptäcka Guds goda plan för vårt land och att be och arbeta för att vårt land ska återvända till den.

Vi vill understryka att vi inte gör anspråk på att ha alla svar på alla de frågor som är aktuella i vår tid. Vi har däremot – i bön och samtal – försökt identifiera att antal ödesfrågor i vår tid och utifrån dessa utmaningar sökt hållbara svar i Skriften. Det är dessutom en grundläggande biblisk princip att ”pröva allt och behålla det goda” (1 Tessalonikerbrevet 5:21). Var och en som läser har därför ett ansvar att pröva innehållet mot bibelordet, och sedan behålla det goda. Vår förhoppning med detta manifest är en kraftfull mobilisering av gräsrotter – vanliga kristna – över hela vårt land.

Ett reformatoriskt manifest för Sveriges kristna

I samband med att det reformatoriska manifestet *Hopp för Sverige* överlämnades till Sveriges kristenhet i en gudstjänst i Citykyrkan i Stockholm den 24 juni intervjuades några av författarna av tidningen *Världen idag*. – *Vi tror att tiden har kommit för en reformation. Både för kristenheten såväl som för samhället, säger Jan Sturesson som varit ordförande i den arbetsgrupp som sammanställt Hopp för Sverige. – Förhoppningarna är att Guds folk tar ledningen i ett nytt, friskt, intellektuellt och andligt samtal om samtiden och framtiden. Vi vill peka på korset i vår flagga som en symbol för hopp. Det behövs en hopp-rörelse i Sverige, som ger framtidstro, säger Sturesson.*

Redaktör för arbetet har varit chefredaktör Lukas Berggren och han säger: – *Det har funnits ett stort*

behov av en samlad analys av situationen i vårt land, men också av att måla en positiv vision av en framtid byggd på Guds ord. Många längtar efter "något annat", men kan inte riktigt sätta ord på det. Hopp för Sverige är ett försök att sätta ord på ett alternativ till den sekulära individualism som har bundit vårt land så hårt. – Vår längtan är att bidra till en mobilisering av en gräsrotsrörelse, som är beredda att ta ansvar för vårt land genom bön och reformatoriskt arbete på olika sätt.

Olof Edsinger, generalsekreterare i Svenska Evangeliska Alliansen säger: – *Vi vill ge en positiv Gudsrikvision men också en nutidsanalys för att se hur landet ligger, och sedan en strategi framåt. Vi tar upp ideologiska frontlinjer som till exempel människans värde och värdighet, migration och integration, relationer och sexualitet och mötet med andra religioner. – Vi vill skapa en medvetenhet om de här frågorna och att vi har ett reformatoriskt uppdrag som berör hela församlingslivet, säger Edsinger. – Vi har en kallelse som Guds folk att göra skillnad både i bön och arbetet. Genom att vara konkreta hoppas vi skapa tro för hur en sådan förvandling kan se ut.*

Guds hus – församlingen, ska byggas upp

Någon i arbetsgruppen påminde oss dagen efter överlämnandet av manifestet att detta skett den 24 juni, och hänvisade samtidigt till profeten Haggais ord i kapitel 1 vers 13 och 14 samt 2:1 där det står att: *"Herren väckte en iver... hos alla dem som var kvar av folket så att de började arbeta på Herrens hus. DETTA HÄNDE PÅ TJUGOFJÄRDE DAGEN I SJÄTTE MÅNADEN!!!* Vi får ta emot det som en hälsning från Herren till sitt folk i Sverige, att arbetet att uppbygga Guds hus – den levande Gudens församling på varje ort - nu har påbörjats!

Kristnas situation i Sverige i dag kan liknas vid hur Israels folk hade det under deras 70-åriga fångenskap i Babel på 500-talet f. Kr.. Där levde man i ett icke önskvärt tillstånd och försökte att uppehålla sin judiska identitet i en hednisk omgivning. Många längtade hem till sitt rätta sammanhang i Israel. (Se psalm 137:1-6). Men när de väl kom tillbaka till Israel och Jerusalem, där allt var nedrivet, var man trög till att återställa det som var det väsentligaste för deras identitet – templet, Guds hus. Man var mer ivrig att bygga upp sina egna hus än att hjälpas åt att bygga upp templet. Därför upplevde de heller ingen välsignelse och riktig glädje, trots att de var befriade och nu levde i sitt rätta sammanhang. (Haggai 1:2-14).

Guds församling i Sverige har, generellt sett, levt i vad jag kallar en "transitsträcka" sedan slutet av 70-talet fram till nu, vill jag påstå. Efter att man då upplevt en karismatisk väckelse, som förnyade och vitaliserade Guds folk, har man i långa stycken levt som i en andlig ökenvandring, vilket inte betyder att människor inte blivit frälsta, helade och välsignade under denna tid. Guds Ande har givetvis verkat på olika sätt. Men Gud har något som är ännu bättre och större för sitt folk i denna tid. Är inte Israels situation, som den var på Haggais tid, en profetisk bild på hur Gud vill att vi, som hans folk i dag, *gemensamt* ska bygga på Hans Hus, som är "den levande Gudens församling." (Ef. 2:20-22; 1 Tim. 3:15). Låt oss gå till verket, var och en på sin ort tillsammans med andra.

Claes-Göran Bergstrand, 2018-06-26.